

REGIMENT

TERUGBLIK VAN EEN REGIMENTS- COMMANDANT

🗨️ Kolonel Erik Buskens,
Oud Regiments Commandant

Beeld: Regiments fotograaf

Goed dat ik de laatste Intercom had gelezen, want daarin schreef Albert van Dijk dat een aantal personen het verzoek hadden gekregen om een artikel te schrijven over hun periode als regimentscommandant. Ik was daar één van en de eerlijkheid gebied me te zeggen dat ik dat compleet vergeten was. Dank je wel Albert, voor de herinnering! Overigens ook dank voor alles wat je als mijn voorganger in gang had gezet. Daar kon ik mooi op doorpakken. In 2018 heb ik een artikel geschreven voor de intercom, met als titel: Waarom moeilijk doen als het samen kan. Dat ging over de oprichting van het C2OstCo in combinatie met het herbeleggen van de rol van regimentscommandant. En nog steeds is dat de kern: samen doen. Met de vrijwilligers, met het thuisfront, met de eenheden, met het bedrijfsleven. →

Als ik terugblik dan komen een aantal zaken in mijn herinnering waarbij er natuurlijk een grote overlap is met het C2OstCo. Laat ik eerst maar eens wat hoogte- en dieptepunten van het Regiment de revue passeren. Allereerst de dieptepunten en dat zijn toch echt de vele regimentsgenoten die ons ontvallen zijn en de meesten op veel te jonge leeftijd. Tegelijkertijd was het ook mooi om te zien hoe waardig we daar als Regiment afscheid van hebben mogen nemen. De verbinding die gevoeld werd is de kern van ons Regiment.

Gelukkig waren er heel veel hoogtepunten. De opening van ons prachtige monument was daar één van. Een prachtige plek om stil te staan bij onze gevallen en ons de ernst van ons vak te laten voelen. Emotionele momenten zijn er geweest bij dit monument. De onthulling door de nabestaande van sld1 Wardenburg, samen met zijn toenmalige Bataljonscommandant, kolonel b.d. Leefflang. Maar ook de bevordering van Guido Bergman tot luitenant-kolonel in het bijzijn van drie generaties verbindelaren. Ook de herdenking gevallen is ieder jaar weer een mooi en waardig moment.

Een ander hoogtepunt was de introductie van het Clasenerdiner; eindelijk hebben we ook een Regimentsdiner voor onze manschappen en daarmee houden we ook de naam van onze Ridder Militaire Willemsorde in herinnering. Inmiddels is dit diner een blijvende traditie geworden en voorziet in een behoefte die ook recht doet aan het belang van onze manschappen.

Drie generaties bij bevordering Guido Bergman

Tafelvoetbal spelen in Ceremonieel tenue met een aantal manschappen blijft overigens prachtig, zelfs als je verliest.

“We moeten veranderen om relevant te zijn en te blijven”

Voor de Verbindingsdienst is in deze periode ook veel veranderd. Met de oprichting van het C2OstCo is de basis gelegd voor de verdere toekomst. Het heeft geleid tot een volwaardig kenniscentrum en een organisatievorm die de groei en doorontwikkeling van de krijgsmacht kan faciliteren. Met een brede ver-

tegenwoordiging is in deze periode ook de nieuwe visie ontwikkeld: Beslissend in het digitale domein. Het is het fundament van ons wapen en beschrijft onze ambitie die moet leiden tot succes in het gevecht door een snelle commandovoering en beslissende slagkracht in het digitale domein.

Al vrij snel hebben we in die periode kunnen doorpakken en hier inhoud aan gegeven met onder meer het integreren van CEMA bij de Verbindingsdienst. Op de vraag waarom we een eenheid van slechts 14 man een compagnie noemden antwoordde ik stevast dat een bataljon op dat moment misschien een beetje *overdone* als naam was. Toch een vooruitziende blik? Kortom, een goeie basis voor de toekomst. Op personeelsgebied zijn we ook gestart met invulling

Kolonel b.d. Leefflang en Ian Wardenburg na de onthulling van het monument

REGIMENT

Tafelvoetbal tijdens Soldaat Clasener Diner

te geven aan onze visie. Met een grote groep regimentsleden hebben we veel ideeën opgehaald en uitgewerkt. Onder meer met de introductie van de onderofficier specialist. Vaak leidde dit tot emotionele discussies en dat toont ook de betrokkenheid aan. Andere ideeën hebben geleid tot een reservistencapaciteit en samenwerking met het bedrijfsleven.

Tegen de achtergrond van bovenstaande was er een coronacrisis die fors impact heeft gehad op alles en iedereen. Desondanks vielen een aantal regimentsactiviteiten tussen de diverse lockdowns in, waardoor we op exact het juiste moment een fantastisch Regimentsdiner hebben kunnen houden. Aan het eind van mijn periode als Regimentscommandant viel Rusland Oekraïne binnen en dat veranderde onze wereld fundamenteel en doet het nog steeds. Ik heb diep respect voor onze Regimentsleden die onder moeilijke omstandigheden met soms verouderde of ontbrekende spullen iedere keer weer in staat zijn om de operationele eenheden te ondersteunen.

Ons vakgebied vraagt om snelle veranderingen, maar met name vraagt het om veranderen. Dat is namelijk een werkwoord. Dat is nodig om relevant te zijn en te blijven. Iets dat we de afgelopen 150 jaar hebben laten zien en ik heb er vertrouwen in dat we dat blijven laten zien. Dat kan alleen samen, dus ook nu geldt nog steeds: waarom moeilijk doen als het samen kan.

Bevordering tot Sergeant Specialist